

בענינא דיומא

המצב הזה הוא הכי קשה שיש לנו כאן בארץ ישראל, ודאי מה שאנחנו חייבים לעשות, עם זה ובלי זה, לא משנה, להיות מונחים בלימוד על המצב הקשה בארץ ישראל, ולקראת ימי הדין: הדרבה מגדולי ישראל בראשם מנהיג הדור רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א

חטא, שהם הנשק שלנו. צריך שהילדים ילמדו טוב, זה רק בידינו אנחנו, ילדים שלומדים טוב, הם המגן על העם היהודי. **"אתם, יקירי, הממונים היום על צבא הגנה לישראל.** מה זה הצבא שיש לנו? הצבא - זה הצבא שלנו. ילדים שהולכים ברחוב בדרך ארץ ומתנהגים בדרך ארץ וברצינות, זה הנשק הכי גדול שיש בעולם, וזה בידכם.

ובהמשך דבריו חידד: אלו הדברים שיש להגיד לתלמידי חכמים העוסקים בצבא הגנה לישראל. מי זה צבא הגנה לישראל? אתם! **אתם הלומדים עם הילדים, זה צבא הגנה לישראל האמיתי, הם גנבו לנו את השם,** זה שם לא שלהם, צבא הגנה לישראל זה אנחנו."

מרן המשגיח הגה"צ רבי דן סגל שליט"א

זוכים בדין על ידי שדואנים לאחרים

ועד בבית מדרשו לבני ישיבות, מוצי"ש כי תבוא תשפ"ו: התחלנו את הזמן, כתוב במשנה שהנכנס לכרך, נותן הודאה לשעבר ותפילה לעתיד. גם כעת צריך להודות שעבר ולהתפלל על העתיד, החזון איש זצ"ל אמר **לאחד שצריך להתחזק בכל יום באמונה, כי אחרת האמונה נחלשת, ואם היא נחלשת לאט לאט היא עלולה להתבטל חס ושלום.** ואיך מחזקים את האמונה בכל יום, שצריך להרגיל את עצמנו לבקש על כל דבר ולהודות על כל דבר. זה יוצר אמונה מוחשית. וזה מה שאנחנו עושים כאן. מודים על העבר על הכל בפרט שאנחנו יכולים לשבת ללמוד כמו יהודי, רואים שזה לא דבר מובן מאליה. וממילא מודים להקב"ה לשעבר, שהשם יתברך עזר לנו להגיע לכאן ולחזק. ולצעוק לעתיד לבוא שהשם יתברך יעזור לנו להמשיך הלאה.

כתוב בפרשת כי תבוא שקראנו בשבת: **"לא אכלתי באני ממנו ולא בערתי ממנו בטמא ולא נתתי ממנו למת שמעתי בקול ה' אלוקי עשיתי ככל אשר צויתני.** רש"י אומר: מה זה **"עשיתי ככל אשר צויתני"**? שמחתי ושימחתי בו. הייתי בשמחה ושימחתי אנשים אחרים. זה לא רק השלימות של השמחה שמחתי, אלא זה הפירוש של **"ככל אשר צויתני"**. השלימות של הכל.

הגאון אומר באיגרת: **"רוב התורה לשמח בני אדם"**. והגמרא אומרת, שרבי ברוקא חוזהא פגש את אליהו הנביא בשוק, ושאל אותו: האם יש כאן בן עולם הבא? והוא אמר לו: אף אחד. ואז עבר יהודי אחד, והוא אמר: זה בן עולם הבא. הוא שאל אותו: מה אתה עושה? והוא אמר: אני שומר על הצניעות אצל אחר. ואחר כך הגיעו שניים, ואליהו הנביא אמר: אלו בני עולם הבא. הוא שאל אותם: מה אתם עושים? אמרו שהם שמחים ומשמחים בני אדם. אנחנו רואים כאן יהודי, אם הוא עצוב, אם הוא במחלוקת, אם הוא בצרות, אנחנו הולכים, מדברים איתו, וגורמים לו להיות שמח. אלו בני עולם הבא. מובן שהאמוראים לא שאלו על עולם הבא בדינינו... הם שאלו מסתמא במקום שהיה שייך שיהיה. וקודם הוא אמר: אף אחד. רק יהודים האלו, ואז הוא פגש עוד שניים ושאל אותם: מה מעשיכם? והם אמרו: **"שמחים ומשמחים"**.

והגאון אומר: **"רוב התורה לשמח לאדם"**. כתוב בפסוק: **"עשיתי ככל אשר צויתני"**, כל מה שאמרת לי עשיתי. ומה אומר רש"י? **"שמחתי ושימחתי בו"**. זה נקרא **"ככל אשר צויתני"** משמע מרש"י, שזה לא רק נאמר על המצוה הזאת אלא על הכל, **"שמחתי ושימחתי בו"**.

השבח להשם יתברך, שאנו זוכים לעוד חודש אלול הזה, ושנוכל לזכות לעוד שנה של הצלחה ברוחניות ובגשמיות. לעין טובה, ובפרט בהצלחה, בין בגשמיות ובין ברוחניות. שנוכה בענין האמונה. דבר גדול, זו הבחינה של **"שמחתי ושימחתי בו"**. האמת ש**"שמחתי"** הוא בעצם חלק מ**"שימחתי בו"**. המצווה שצריך להיות בשמחה, **"שמחו בהשם יתברך"**, נכנס כאן ב**"שימחתי בו"**, לשמח יהודי. וגם הוא עצמו יהודי... על כל פנים, רואים שזה מהדברים הגדולים ביותר. הענין של בין אדם לעצמו? הגם שאומרים שאלו זה **"אני לדודי ודודי לי"**, אבל ה**"אני לדודי"** נעשה באמצעות **שבין אדם לחבירו**.

לא מספיק חיים את זה, יודעים שיש מצוות בין אדם לחבירו, אבל לדעת החשיבות, בנקודה הזו זה להידמות לבורא כביכול. מה הוא עושה? הוא משמח יהודים, הוא משמח את כל העולם. וכך **"מה הוא אף אתה"** - גם אתה צריך להיות בבחינה של משמח יהודים. זה נוגע אלינו, שנמצאים יחד, ובפרט שנמצאים בישיבה ובכולל. כשמישהו מגיע ואומר איזו סברה, יש כאלו מעקמים את האף, תגיד לו: **"זה דבר נפלא"**. **אדרבא, תשבח, זה ממש**

מנהיג הדור רבינו מרן ראש הישיבה הגאון רבי דוב לנדו שליט"א

ודאי מה שאנו חייבים לעשות להיות מונחים בלימוד

מנהיג הדור רבינו מרן הגר"ד לנדו שליט"א הגיע בשבוע שעבר לישיבת זכרון יעקב, ומסר שם שיעור מיוחד, ובסיומו נשא דברי חיזוק:

"אנחנו צריכים ללמוד, לעסוק בלימוד, להיות שקועים בלימוד, לא ללמוד מלמעלה, אלא ללמוד בשקיעות ובהתמדה, המצב הזה הוא הכי קשה שיש לנו כאן בארץ ישראל, ודאי מה שאנחנו חייבים לעשות, עם זה ובלי זה, לא משנה, להיות מונחים בלימוד, שקועים בלימוד, לקום בבוקר אולי לא יכול לחשוב בלימוד התורה, זה אסור לפני ברכות התורה". **"קושיה טובה, סברא טובה של רבי עקיבא אייגר, להיות שקוע בלימוד, לא לחפש, ווארטים זה דבר יפה מאד, אבל זה לא הלימוד"**,

"השם יעזור שנוכל ללמוד, לחפש, כמו שהחזון איש כותב בגיליון, על הכסף משנה, הכסף משנה ידע שיש אמת בתורה, ואת האמת הזאת ביקש, לבקש את האמת כמה שאנחנו יכולים ומסוגלים להבין ולדעת ולחפש".

"השם יעזור שנחפש את האמת, זה כולל בזה שנודה למי שאומר את זה, ומה שאנחנו לא זכינו לדעת והשני זכה, לא נורא שהשני זכה זה לא אסון, לא קרה כלום, אם טעו זה לא קרה אסון, האסון שלא מודים בטעות, השם יעזור לנו שנלמד כמו שצריך, להיות שקועים בלימוד, מונחים בלימוד, ואני מאחל לכולם כל טוב, כתיבה וחתימה טובה, כל טוב סלה".

זעקת גדולי ישראל בראשם מנהיג הדור רבינו מרן ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א נגד הפיכת רח"ל את סליחות לערבי שירה.

"חלילה להפוך מושג נעלה ומקודש, לארוע של בילוי ומופע מוזיקאלי"

ערב ימי הדין תשפ"ו

באחרונה החלה תופעה בלתי ראויה שעורכים **"אירועי סליחות"** עם כלי זמר, **"אירועי סליחות"** אלו מנוגדים לכל מעלת ימי הסליחות שתיקנו חז"ל לתשובה וחרטה וחשבון הנפש, להיטהר ולהתקדש לקראת ימי הדין הבאים עלינו לטובה, ולזכות להכתב ולהחתם לחיים טובים ולשלום. **וחלילה להפוך מושג נעלה ומקודש שתיקנו חז"ל, לאירוע של בילוי ומופע מוזיקאלי, מלבד פרצות חמורות בקדושה ובצניעות המתלווים לאירועים אלו.**

לפיכך הננו להצטרף ולחזק את אשר עוררו גדולי ישראל זצ"ל ושליט"א, שלא להשתתף חס ושלום באירועים שכאלו, לא לתמוך ולממן אירועים אלו ע"י הרשויות או בכל צורה שהיא, ובוודאי שלא לקיים אירועים שכאלו במקדשי ה', מקדש מעט, בתי כנסיות ובתי מדרשות. וכמו"כ אין לקיים תפילות והלל בליווי כלי זמר. והשי"ת ירוממו למעלה למעלה לדבוק במסורת אבות, ויכתבנו ויחתמנו לחיים טובים.

ובאנו על החזותם

דוב לנדו משה הלל הירש דן זאב הלוי סגל דוד כהן שרגא שטיינמן ברוך דב דיסקין ישראל בונים שרייבר חיים פיינשטיין חיים פרץ ברמן אליעזר כהנמן

רבינו מרן פוסק הדור הגאון רבי יצחק זילברשטיין שליט"א

אתם צבא ההגנה האמיתי - הם גנבו לנו את השם

מתוך דברי חיזוק והדרכה שמסר לצוות מחנכים בת"ת בית דוד בחולון (הדברים המלאים בגליון אוצר חמד שיו"ל ע"י אוצר הפרשה).

"תראו יקירי, אתם יודעים מה היום הפחד של ראשי הממשלה כאן? פצצת אטום. ברור לו שלאיראן יש פצצת אטום, כי הרי ראש השקרנים שיש בעולם זה איראן, הם השקרנים הכי גדולים שיש בעולם. הוא אומר שמתוך זה שמדברים בלהט ובאמונה, נראה לו שיש להם את האטום. אטום זה הפחד הכי גדול היום בעולם. אתם יודעים מה זה הכוח הכי גדול נגד האטום? אתם! איך? - יש ילדים שאין בהם חטא, זה התינוקות של בית רבן האלה שנמצאים פה. התפילה שלהם היא תפילה, הלימוד שלהם זה לימוד, אין מקטרג. כשהמן בא למרדכי והוא שמע שהוא לומד איתם הלכות קמיצה, אז הוא אמר 'אני אבוד', הוא גם ידע שלעם ישראל יש נשק, והנשק שיש לנו זה לא בתופים ולא במחולות, הנשק שלנו זה הילדים!

"אתם יקירי, אתם הנשק של העם היהודי. אתם מלמדי תינוקות שאין בהם

מחיה נפשות. וזה מה שהקדוש ברוך הוא רוצה – שנשמח יהודים. וזהו "כל אשר ציוויתני". בנקודה הזו, "כל אשר ציוויתני" – לשמח יהודים. שמחתי ושימחתי בו השמחתי נהיה על ידי שימחתי, שאדם מתעודד לבד לא נותן ליצר הרע לסובב לו את הראש עם כל מיני שטויות. להפך, מתחזק נותן ההיפך – עידוד. וזו הבחינה של "שמחתי" ו"שימחתי". זה השמחתי גם דבר גדול. ובאמת, כך צריך להיות. בוודאי שיהודי מחויב בכל התורה כולה, והכל אדיר וחשוב. **אבל בין אדם לחברו הוא חלק נכבד וחשוב מאוד. כמו שהקדוש ברוך הוא אוהב את עם ישראל ומשמח אותם, וכך צריך להיות היהודי – להידמות לבוואר.**

כמו שאומר הש"ה הקדוש, שיש שתי אהבות. ושתייהן צריכות להיות "בכל לבבך ובכל נפשך ובכל מאודך". "ואהבת את ה' אלוהיך" צריך להיות בכל לבבך, נפשך ומאודך. ובאותה מידה הוא אומר: "ואהבת לרעך כמוך". ומה פירוש "כמוך"? "כמוך" זה השיא, ועם שתי האהבות האלו, אומר הש"ה, מזה האדם צריך להגיע להתקרב להקב"ה. וזה מה שכתוב: "עשיתי ככל אשר ציוויתני". ולזה אין שיעור, אין לזה גבולות. מהקטן שבקטנים ועד הגדול שבגדולים. **אפילו כלפי קטן זו מצווה לשמח אותו. ילד קטן – זה גם מצווה.** וכן הלאה, עד הגדול שבגדולים. ואל תפן ליצר, היצר הרע אומר הוא צריך את זה? הרי הוא גדול, מה הוא צריך את המילה שלי עד כאן דברי היצר הרע, בכל הדברים צריך בשביל עצמו, אבל שמגיע לשני ההפך...

במיוחד שרואים בדור האחרון שעומדים עלינו לכולתינו, בכל הגזירות ואומרים, הציבור מובטח, היחיד הוא בשאלה. מה יהיה איתו? אבל הציבור מובטח. והוא הדין בענייננו, **מי שמתחבר עם הציבור הוא מובטח. ובפרט שכל התפילות הן תפילות רבים,** שמגיע עם רבים, כי עם הרבים זה מובטח. וכפי שהחפץ חיים מביא מחז"ל, שכשיהודי עושה חסד, אומר לו הקדוש ברוך הוא: "ומה זה, שצריך לדאוג לעצמו, ובכל זאת הוא דואג לאחרים, אני, שאני לא צריך לדאוג לאף אחד, בוודאי שאני צריך לדאוג לך". ולישראל יש כל המידה של החסד. וכדי לזכות בדין, הרי כתוב בטוחים שיעשה להם נס, אם זה מגיע על פי דין לא צריך נס, נס הפשט שלא מגיע להם, אבל בטוחים שיעשה להם נס, על מה הבטחון? בזה, שאנחנו נוהגים בחסד.

ימים הקדושים כעת שכל אחד נמצא בדין בין חיים למוות, בריאות פרנסה, הכל, על מה מתפללים בעיקר? על כבוד השם, על ירושלים, על בית המקדש, זה עיקר התפילה עכשיו? עיקר התפילה צריך להיות על החיים שלנו ועל הפרנסה ועל כל מה שצריך? רואים שלא, בטוחים שיעשה להם נס, הם מתנהגים גם בגדר נס, **הם לא מבקשים על עצמם, הם מבקשים לכבוד רבונם של עולם,** עד כדי כך, שבימים הקדושים, ראש השנה ויום הכיפורים, שבהם צריך לבקש על כל דבר קטן, מההתחלה ועד הסוף, על כל הצרכים הגשמיים והרוחניים. על מה מבקשים? על ירושלים, על בית המקדש. מותר להתפלל על בקשות פרטיות או לא.

אבל למעשה עיקר נוסח התפילה זה על כלל ישראל, צרכי רבים, כבוד השם יתברך, **הראיה שעם זה זוכים על ידי שדואגים לאחרים,** אני זוכר שסיפרו על שיבה מסוימת באנגליה, שהייתה לה הצלחה גדולה. למה? **כי הקימו את הישיבה בצורה כזו, שבחורים דאגו לבחורים אחרים, מבוגרים לצעירים.** מצוינים לחלשים, הכל היה על דרך הזאת, **אליבא דאמת, הדאגה הכי גדולה לעצמו זה לדאוג לאחרים.**

היצר הרע מבבל את הראש, אבל אליבא דאמת זה ההנהגה כאן, שמחתי בו, בלי שמחתי קשה שיהיה שימחתי, דוק ותשכח, כתוב תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה, שזה נורא נוראות, מה הפשט שמחה, שמחתי ושימחתי, אם תהיה תמיד בשמחה עבור השני, אז הכל יראה אחרת. כל העניין של "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה" מתפרש כך: השמחה היא בכך ששימחתי אחרים. והקדוש ברוך הוא עשה כדי שנוכה שיהיה אפשר לעשות את זה בכל צעד ושעל. **מילה טובה לשני, אחד אומר לכך סברא, קושיה, תשבח, זה מחיה אותו, מה זה עולה לך? כלום.**

מגיעים כעת בעזרת ה' לימים הקדושים ראש השנה, צריכים להגיע עם הכוח הזה, תמיד מדברים שברבים הוא מובטח, אבל ביחיד זה שאלה, העיקר שמצורף לרבים, אבל פה בקנייט'ש אחר שלא סתם יהיה עם רבים, אלא שמחתי ושימחתי, וכדי להגיע לשימחתי צריך להיות שמח, כי אם הוא מדוכא הוא לא יכול לשמח את השני. הקב"ה עוזר שתהיה ושמחתי, ושימחתי. וזה נוגע לכל צעד ושעל עם חברותא ובבית, זה נכנס במוות וחיים ביד הלשון, במילה אחת אתה יכול או זה או זה, **במילה טובה אתה יכול לבנות עולם שלם,** ואם חלילה להפך – במילה אחת אתה יכול להרוס הכל. לכן, כשאנחנו מגיעים עכשיו להכנה לימים הנוראים, עלינו בבין אדם לחברו, ובפרט בבחינה של "שמחתי ושימחתי בו".

ומידה כנגד מידה, כך הקדוש ברוך הוא נוהג. **אם אתה מקיים "שמחתי ושימחתי", כביכול משמייים עושים אותו דבר ומשמחים אותך עם כל הנלווים עליך.** גם בסופו של דבר, הוא חושב על אחרים, אבל מי שמרוויח מזה, זה הוא, עשה בשביל עצמו, אעפ"כ עצם הדבר שעשה בשביל אחרים זה אין לשער בפרט בני תורה היקרים, שהתרגלו לומר להפך, אבל צריך לומר מילה טובה, לשמח.

זה לא רק עם שבח, זה עם הנהגה גם. יש כאלה שהם חזקים מאוד בלימוד. והוא לומד אפילו עם משיהו שלא כל כך חזק, הוא מתבטל אליו כדי לחזק אותו בלימוד, תחשבו על השם של הישיבה, שהוקמה על בסיס זה שהבחורים הטובים ילמדו עם החלשים יותר. לא רק ללמוד עם הטובים.

במילה טובה אחת: "אם אין אני לי מי לי". "מי לי", אבל "יוכשאני לעצמי מה אני". באמת "אם אין אני לי מי לי", אני הוא זה שיכול לעשות לעצמי הכי הרבה. אבל איך זה? "יוכשאני לעצמי", **אם אני דואג רק לעצמי, "מה אני". זה לא אני.** האני האמיתי, ההצלחה האמיתית היא "לעצמי", אבל צריך להיות לאחרים, "יוכשאני לעצמי מה אני". כפי שאומר ההייליגער הגאון מוויילנא, שרוב הטובה לשמח את האדם. בא היצר הרע ואומר: הוא יודע לבד שזה לא ככה, שמה שהוא אומר זה לא טוב, והוא מגיע בטענה עם מידת האמת, עם הדיוק. אפילו לומר למישהו, שסברה טוב כזו שהוא אמר אף אחד לא אמר בעולם הוא גם יאמין.

כשלמדת בפנינו, המשגיח היה רבי חצק'ל זצ"ל. והוא ישב פעם מולי והוא אמר לי: "אתה רוצה לדעת את היסוד? סגל, אני אגיד לך. אתה יודע שני סדרים?". הוא עשה דוגמא כביכול אני עונה לו, "אני יודע שני סדרים? מה פתאום שני סדרים?". הוא חזר ואמר: "סגל, אני אומר לך שאתה יודע שני סדרים?". הוא שוב פעם אמר: "אני יודע שני סדרים? מה פתאום שני סדרים?". בפעם השלישית הוא אמר: "סגל, אני אומר לך שאתה יודע שני סדרים?". ואז אמר הוא כבר מאמין, ואז הוא התחיל לבכות. מה הוא רצה לומר בזה? **הנקודה היא שאפשר לומר מילה טובה לשני. אף אחד לא יאמר שיש לך טעות.** להיפך, כולם חושבים שאתה צודק. תגיד לו שהתפלל תפילה הכי טובה בעולם, גם יאמין. היצר מתלבש במלבוש של אמת, והוא אומר הוא יודע שזה שקר. וזה נוגע בין בחורים, וזה נוגע גם בבית, לומר מילה טובה בבית.

אבל עכ"פ, היסוד הזה של "שמחתי ושימחתי בו" הוא חשוב מאוד. כתוב בתנא דבי אליהו: "בני, כלום חסרתי מכם דבר? האם חסר לי משהו מכם?". הרי בורא כל העולמות, מה חסר לו? מה אפשר לתת לו? **אלא בקשה אחת אני מבקש מכם: שתהיו אוהבים זה את זה, ויראים זה את זה, ומכבדים זה את זה.** זה מה שאני מבקש. רק בקשה אחת אני מבקש מכם: שתהיו אוהבים זה את זה, יראים זה את זה ומכבדים זה את זה. זה דבר גדול מאוד. צריך לבוא לימים הקדושים האלו עם איזשהו חיידוש. אנחנו נגיד מה שאמרנו לפני שנים עוד פעם: מה החידוש כאן? צריך לבוא עם חיידוש. החידוש בעניין שבין אדם לחברו הוא **להאבה את הקב"ה.** "כלום חסרתי מכם דבר? בקשה אחת אני מבקש מכם". שומעים? זה חז"ל: **"בקשה אחת אני מבקש מכם, שתהיו אוהבים זה את זה, יראים זה את זה ומכבדים זה את זה".**

רואים כאן. **כשמגיעים לימים הנוראים ורוצים לזכות צריך להתחזק בזה.** ככה חז"ל תיקנו את התפילה של הימים הקדושים. יש הרבה דברים שכל יהודי צריך: הוא צריך את זה, והוא צריך את זה, אפשר לבקש הרבה בקשות. **אבל העיקר של התפילה לא עומד על זה. הוא עומד על דברים אחרים: על ירושלים, על בית המקדש, על כלל ישראל.** על זה הוא עומד.

רואים שזה הסוד של ההצלחה. ההצלחה של הפרט היא רק עם ההצלחה של הכלל. **לכן נהגו לומר פעם שההכנה לימים הקדושים היא להיות מחובר לרבים. וככל שאתה מחובר יותר לרבים, כך אתה זוכה יותר. ולדין זה לא רק אמצעי לזכות, אלא זה התכלית עצמה.** עד כדי כך, שזה כל העניין. "תחת אשר לא עבדת את ה' אלוהיך בשמחה". יגיע אחד יגיד אני מקיים את המצוות בשמחה עצומה, אבל יראה לו ששימחתי הוא לא קיים, אם שימחתי נהיה שמח, עשיתי ככל אשר ציוויתני, הקב"ה כותב בשמחה, הכוונה ושימחתי בו, **לא רק ושמחתי לבד, אלא לדאוג לשני.**

ממילא הקב"ה יעזור שנגיע עם קבלה חדשה בלי נדר, ולמעשה בשביל לשמח את השני, אפשר עד כדי כך אפשר חנופה, אפשר, ואפילו לשנות, כמו שכתוב שאומרים כלה נאה וחסודה, וזה בשביל לשמח את השני.

נראה לי כשסיפר מרן רבי חיים שמואלביץ זצ"ל את המעשה הבא, הוא רצה להדגיש את הנקודה הזו. הוא סיפר שהיה פעם במסיבה של תלמידי חכמים, ואחד מהם הגיע ואמר: "התורה של רבי חיים מפורסם בכל אמריקה". וכך הוא אמר. רבי חיים אמר: **"ידעתי שהוא מתכוון לרבי חיים מבריסק, גם הציבור ידע זאת. ובכל זאת, כל פעם שאני נזכר מזה, אני עוד מתחמם מהנאה שהייתה לי אז".** שומעים?!, מאן גברא דקמסהיד.

ובדרך כלל לדאבוננו, כשא' אומר סברא, מנסים לדחות אותה, וחושבים הוא הרי יודע שהסברא לא ככה וכו', אך האמת היא שצריך להיות בדיוק הפוך. באמת, אנחנו נמצאים במצב שלוחמים נגדינו כסדר, ידוע, עומדים עלינו, ולכן ככל שאנחנו נחזק בתוכינו אחד את השני, אז זה יוצר שאותנו יחזקו, זה מידה כנגד מידה, בדרך שאדם מודד, מודדים לו. "מודדים לו" פירושו במידה, לא סתם.

תאמר עוד מילה טובה, עוד דבר טוב, בפרט היום, בדור האחרון, קשה להגיע למדרגות שבין אדם למקום, זה לא פשוט. **אבל בבין אדם לחברו, רואים שאפשר לזכות בקלות. וגם ההשפעה של בין אדם לחברו היא עצומה.** לכן, הקדוש ברוך הוא יעזור שנוכה להתחזק בזה, ובוודאי הקדוש ברוך הוא יקיים גם בנו מידה כנגד מידה. כמו שאנחנו מתנהגים עם אחרים, כך יתנהגו איתנו, ונוכה בעזרת השם לשנה טובה ומבורכת, כתיבה וחתימה טובה, אתם וכל הנלווים עליכם.

ניתן להאזין לדעת תורה מגד"י בראשם רשכבה"ג מרן רבינו ראש הישיבה הגר"ד לנדו שליט"א, בקו החירום בענייני השעה: 1700-111-306 - צילום: מנחת דבר. דברי חמד. אלי רוזנטל. כמור"כ מיד שבוועד יו"ל קובץ אוצר הפרשה ובו גיליונות מרבותינו זצוק"ל. ניתן להשיג מודפס בבתי הכנסיות באר"ק, וכן ניתן לקבלו במייל: 169258235@gmail.com - **שליחת הבקשה למייל -** a086221800@gmail.com